

Viziuni ale reveriei

Primul cuvânt ce ne vine în minte privind lucrările Diane Serghiuță este cuvântul mister. În mod evident, opera artistei se situează mult deasupra unor analize morfologice sau semantice obișnuite. Măiestria profesională, adecvarea perfectă a limbajului plastic la imagine, trăirea vibrantă a tușei ne încântă privirea și ne invită să înaintăm neprecauți în spațiul imaginii lucrărilor, avertizați fiind doar de anomalii bicefale ale bestiului, prezentate într-un firesc al tratării realiste, într-un spațiu perspectival realist. Abia din acest moment poezia imaginii, atmosfera de reverie și armonia clasică se destramă, lăsând loc unor tensiuni ce provin dintr-o acută nevoie a conștientizării de sine a artistei și din intensitatea pătrunderii lumii proxime, încărcate de semnificații.

Este evident că lucrările Diane Serghiuță se situează în zona suprealismului sau mai exact, a unui realism magic inedit, de factură postmodernă. Prezentarea unui microcosmos animalier „la nivelul ierbii”, un bestiar fințând firesc pe lângă monumentale și sinistre ruine ale uzinelor socialiste, abandonate parcă în fugă, constituie locul și izvorul reveriilor în care se insinuează emblematic și creaturile malformate, mișunând firesc într-o normalitate ontologic și structural viciată de amprenta otrăvurilor unui trecut strâmb. Atmosfera lucrărilor oscilează imperceptibil între realist și halucinant.

Carol David